

Epoch Times komentáre ku Čínskej komunistickej strane - Časť 9

O darebáctve Čínskej komunistickej strany

Úvod

Viac ako jedno storočie, prinášalo búrlivé komunistické hnutie ľuďom iba vojnu, biedu, brutalitu a diktatúru. S pádom Sovietskeho zväzu a komunistickými stranami východnej Európy táto katastrofálna a absurdná dráma nakoniec vstúpila koncom minulého storočia do svojej poslednej etapy. Nikto od obyčajných ľudí po generálnych tajomníkov komunistickej strany už viac neverí v mýtus komunizmu.

Čínsky komunistický režim nevznikol na základe „nebeského mandátu“ [1] ani na základe demokratických volieb. Dnes, s jej zničenou ideológiou, visí nad jej oprávnenosťou veľký otáznik.

Čínska komunistická strana (ČKS) je neochotná opustiť historickú etapu v histórii. Namiesto toho používa nemilosrdné metódy vynájdené počas desaťročí politických kampaní, aby obnovila svoju legitimitu a oživila svoj mŕtvny mandát.

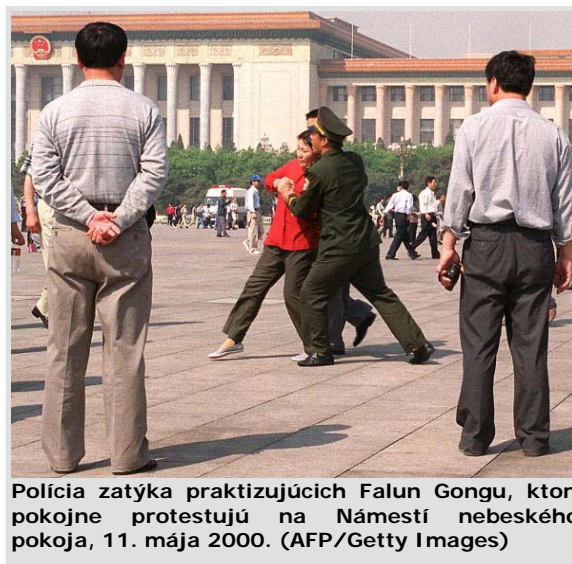
Politika reformy a otvorenosti ČKS skrývala zúfalý zámer o udržanie svojej totalitnej vlády. Ekonomické úspechy nadobudnuté ťažkou prácou čínskych ľudí za posledných dvadsať rokov nepresvedčili ČKS, aby odložila svoj mäsiarsky nôž. Namiesto toho si ČKS privlastnila tieto úspechy, aby tak potvrdila svoju vládu a skryla a skrášľovala svoje stále skazené správanie. Najstrašnejšie je to, že ČKS sa snaží zničiť morálnu základňu celého národa, usilujúc sa o premenu každého občana Číny na podvodníka rôzneho stupňa, aby tak vytvorila priaznivé prostredie pre ČKS, aby „postupovala s dobou.“

V historickom momente dnes je pre nás zvlášť dôležité jasne rozumieť tomu, prečo ČKS koná tak skazene a odhaliť jej zločiny, aby takto mohol čínsky národ dosiahnuť trvalú stabilitu a mier, vstúpiť čo najskôr do éry bez ČKS a vytvoriť budúcnosť obnovenej národnej nádhery.

I. Darebáctvo ČKS sa nikdy nezmenilo

Pre koho je reforma ČKS?

V priebehu histórie, kedykoľvek ČKS zažívala krízy, demonštrovala to ako zlepšenia, aby takto podnietila ľudí vytvoriť si ilúzie o ČKS. Ilúzie sa však vždy časom rozpadli. Dnes sa ČKS usiluje o krátkodobé prospechy a vytvorila tak obraz ekonomickej prosperity, ktorý opäť raz presvedčil ľudí veriť v rozprávky o ČKS. Avšak základné konflikty medzi záujmami ČKS a národom a ľuďmi hovoria, že táto falošná prosperita nebude trvať. „Reforma“, ktorú ČKS sľubovala má jeden dôvod: udržať si svoju vládu. Je to chorá reforma, zmena na povrchu, ale

Polícia zatýka praktizujúcich Falun Gongu, ktorí pokojne protestujú na Námestí nebeského pokoja, 11. mája 2000. (AFP/Getty Images)

nie vo vnútri. Pod nahnutým rozvojom leží veľká sociálna kríza. Len čo kríza vypukne, národ a ľudia budú opäť trpieť.

So zmenou vedenia, nová generácia vodcov ČKS nemala účasť v komunistickej revolúcii a preto má menej a menej vierohodnosti a prestíže pri riadení národa. V priebehu krízy jej legitímnosti sa ochrana záujmov strany zo strany ČKS stala čoraz základnejšou zárukou na udržiavanie záujmov jednotlivcov v ČKS. Povaha ČKS je neostýchavo sebecká; dúfať, že takáto strana by sa mohla sama venovať pokojnému rozvoju krajiny je zbožným prianím.

Pozrime sa na to, čo *Ludia Dnes*, hlásna trúba ČKS, povedala v článku na prvej strane novín 12. júla 2004: „Historická dialektika naučila členov ČKS nasledujúce: Tie veci, ktoré by mali byť zmenené sa musia zmeniť, ináč bude nasledovať zničenie; tie, ktoré by nemali byť zmenené, musia zostať nezmenené, ináč budú viesť k vlastnej záhube.“

Čo by malo zostať nezmenené? *Ludia Dnes* vysvetľuje: „Základný smer Strany ´jedno centrum, dva základné body´ musí pevne vydržať sto rokov bez akéhokoľvek zaváhania. [2]

Ľudia vlastne neporozumejú, čo znamená „centrum“ a „základné body“, ale všetci vedia, že rozhodnutie komunistov udržať si svoj kolektívny záujem a diktatúru sa nikdy nezmení. Komunizmus bol globálne porazený a je určený k záhube. Čím je skazenejší, tým deštruktívnejší bude počas umierania. Diskutovať o demokratických zlepšeniach s komunistickou stranou je ako žiadať tigra o jeho kožu.

Čo by robila Čína bez komunistickej strany?

Ako sa ČKS blíži k zničeniu, ľudia náhle objavili, že za desaťročia zlo ČKS, s jeho vždy sa meniacimi darebáckymi spôsobmi, vstepovalo svoje elementy do každého aspektu života bežných ľudí.

V čase Mao Zedongovej smrti veľa Číňanov trpko plakalo pred jeho portrétom opakujúc prekvapene: „Ako môže Čína pokračovať bez vedúceho Mao Zedonga? Ironicky, o dvadsať rokov neskôr, keď komunistická strana stratila legitímnosť vlády nad krajinou, ČKS rozšírila novú vlnu propagandy, čím vyvolala v ľuďoch bojzlivú otázku: „Čo by robila Čína bez komunistickej strany?“

V skutočnosti, vše-prenikajúca politická kontrola ČKS tak hlboko poznačila súčasnú čínsku kultúru a mentalitu, že dokonca kritéria, ktorými hodnotíme ČKS pochádzajú z ČKS. V minulosti ČKS kontrolovala ľudí vstepovaním svojich elementov do nich a dnes ČKS môže zať to, čo zasiala, keďže tieto veci vložené do mysli ľudí boli strávené a vstrebané hlboko do ich buniek. Ľudia rozmýšľajú podľa logiky ČKS a vkladajú sami seba do role ČKS pri posudzovaní správneho a nesprávneho. Čo sa týka zabitia protestujúcich študentov ČKS, 4. júna 1989, niektorí ľudia povedali: „Ak by som bol Deng Xiaoping, tiež by som potlačil protest tankami.“ V prenasledovaní Falun Gongu niektorí ľudia hovoria: „Ak by som bol Jiang Zemin, tiež by som chcel odstrániť Falun Gong.“ O zákaze slobody prejavu niektorí ľudia hovoria: „Ak by som bol ČKS, robil by som to isté.“ Pravdivosť a svedomie sa stratili, zostala iba logika ČKS. Toto je dôsledok extrémne skazených a nemilosrdných metód používaných ČKS. Pokiaľ morálne toxíny ČKS zostanú v mysliach ľudí, môže pokračovať v získavaní energie, aby udržiavala svoj zločinný život.

„Čo by robila Čína bez ČKS?“ Tento spôsob zmýšľania sa presne hodí k prianiam ČKS, aby ľudia rozmýšľali jej vlastnou logikou.

Čína prešla cez 5000 rokov histórie civilizácie bez ČKS; žiadna krajina na svete by nezastavila sociálny pokrok len pre pád určitého režimu. Žiaľ, po desaťročiach vlády ČKS,

Ľudia už viac nevnímajú tento fakt. Dlho trvajúca propaganda ČKS vyškolila ľudí tak, aby mysleli na Stranu ako na svoju matku. Všadeprítomná politika ČKS urobila ľudí neschopnými predstaviť si život bez ČKS.

Bez Mao Zedonga Čína nezažila pád; Zažije Čína kolaps bez ČKS?

Čo je skutočnou príčinou nepokoja?

Veľa ľudí pozná a nemá rado skazené správanie ČKS, majú odpor k jej bojom a podvodom. Ale v rovnakom čase sa boja politického hnutia ČKS a výsledného nepokoja, boja sa, že chaos postihne Čínu opäť. Takto, len čo sa ČKS vyhráza ľuďom „nepokojom“, ľudia ticho akceptujú vládu ČKS, cítiac sa bezmocne voči despotickej moci ČKS.

V skutočnosti je ČKS s jej niekoľko miliónovými vojskami a ozbrojenou políciou skutočnou príčinou nepokoja. Bežní obyvatelia nemajú dôvod ani schopnosť vyvolať chaos. Iba úpadková ČKS je tak bezohľadná, že vedie krajinu do chaosu. „Stabilita prevyšuje všetko ostatné“ a „Spáliť v zárodku všetky nestabilné prvky“ – tieto slogany sa stali teoretickou základňou ČKS pri potláčaní ľudí. Kto je najväčšou príčinou nestability Číny? Nie je to ČKS, kto sa zameriava na tyraniiu? ČKS podnecuje nepokoje a potom používa tento nepokoj, aby donútila ľudí k poslušnosti. Toto je bežné správanie všetkých darebákov.

II. ČKS obetovala ekonomický rozvoj

Využívať výsledky ťažkej práce ľudí

Vyhlásenie ČKS o jej legitímnosti sa opiera o ekonomický rozvoj za posledných 20 rokov. V skutočnosti bol však rozvoj postupne dosiahnutý čínskymi ľuďmi, potom čo boli putá ČKS trochu uvoľnené, a preto to nebola vlastná zásluha ČKS. ČKS však prehlasuje tento ekonomický rozvoj za svoj vlastný úspech, vyžadujúc za to od ľudí vďačnosť. ČKS dúfa, že ľudia uveria, že žiadny z týchto rozvojev by sa nedosiahol bez ČKS, zatiaľ čo všetci vieme, že veľa nekomunistických krajín dávno dosiahlo rýchlejší ekonomický rast.

Od atlétov, ktorí vyhrali olympijskú zlatú medailu sa žiadalo, aby ďakovali Strane. Strana neváhala použiť vykonštruovaný obraz „veľkého národa športu“, aby vychvaľovala svoje vodcovstvo. Čína v epidémii SARS značne utrpela, ale *Ľudia Dnes* opakovane hovoril, že Čína porazila vírus „dôverovaním základnej teórii Strany, základným pravidlám, princípom a skúsenostiam.“ Vypustenie čínskej vesmírnej rakety Shenzhou-V bolo uskutočnené profesionálmi z astronomickej a technologickej oblasti, ale ČKS to využila ako dôkaz, že iba ČKS môže viesť čínskych ľudí k zaradeniu sa do skupiny mocných krajín sveta. Pokiaľ ide o Čínske Olympijské hry 2008, čo je v skutočnosti „olivová ratolesť“ od západných krajín, aby podporili Čínu v zlepšení jej ľudských práv, ČKS ich použila na rozšírenia svojho vyhlásenia o legitimitě a ako zámienku pre útlak čínskych ľudí. Čínsky „veľký trhoví potenciál“, ktorý je vyhladávaný zahraničnými investormi, pochádza z veľkej spotreby čínskej populácie, ktorá predstavuje 1,3 miliarda. ČKS si prisvojila zásluhu z tohto potenciálu a otočila ho v ostrú zbraň na donútenie poslušnosti západnej spoločnosti pri spolupráci s pravidlami ČKS.

ČKS prisudzuje všetko zlé reakcionárskym silám a skrytým motívom jednotlivcov, zatiaľ čo všetko dobré pripisuje vedeniu Strany. ČKS používa každý jeden úspech na zatraktívnenie svojho vyhlásenia o legitímnosti. Dokonca zločiny, ktoré ČKS spáchala, môžu byť obrátené na niečo dobré, aby slúžili jej účelom. Napríklad, keď pravda o prudkom šírení AIDS už nemohla byť utajená, ČKS náhle nadobudla novú tvár. Starostlivo zmobilizovala svoju propagandistickú mašineriu, používajúc všetkých známych činiteľov sekretariátu Strany, aby

vyobrazili hlavného vinníka, ČKS, ako požehnanie pre pacientov, ničiteľa AIDS a súpera choroby. Aj pri takejto vážnej otázke života a smrti, všetko, na čo ČKS myslela, bolo ako využiť túto otázku na to, aby sama seba velebila. Iba taký zlý darebák ako je ČKS je schopný takéhoto nemilosrdného správania ako bezočivé alebo tajné využívanie a absolútna neúcta k ľudskému životu.

Ekonomické nevýhody zapríčinené krátkozrakým správaním

Čeliaca vážnej „kríze legitímnosti“ ČKS realizovala v roku 1980 politiku reformy a otvorenosti, aby si udržala svoju vládu. Jej dychtivosť po rýchlom úspechu umiestnil Čínu do nevýhodnej pozície nazvanej ekonómami ako „nešťastie toho, čo prichádza neskôr.“

Koncept „nešťastia toho, čo prichádza neskôr“ alebo „výhody toho, čo prichádza neskôr“ sa vzťahuje na fakt, že rozvojové krajiny, ktoré sa začali neskôr rozvíjať, môžu napodobniť rozvinuté krajiny v mnohých aspektoch. Napodobnenie môže mať dve formy: napodobnenie sociálneho systému alebo napodobnenie technologických a priemyselných modelov. Napodobnenie sociálneho systému je zvyčajne ťažké, pretože systémová reforma by ohrozila kapitálové záujmy niektorých sociálnych alebo politických skupín; rozvojové krajiny teda inklinujú k napodobneniu technológií rozvinutých krajín. Aj keď technologické napodobnenie môže vytvoriť krátkodobý ekonomický rast, môže byť príčinou mnohých skrytých rizík alebo dokonca neúspechu v dlhodobom rozvoji.

Je to presne „nešťastie toho, čo prichádza neskôr“, cesta k zlyhaniu, ktorú ČKS nasledovala. Za viac ako posledné dve desaťročia čínske „technologické napodobnenie“ viedlo k istým úspechom, ktoré si ČKS privlastnila k svojmu vlastnému prospechu, aby dokázala svoju „legitimitu“ a pokračovala v odolávaní voči politickej reforme, ktorá by podlomila vlastné záujmy ČKS. Takto boli obetované dlhodobé záujmy národa.

Bolestivá cena za ekonomický rozvoj ČKS

Zatiaľ čo sa ČKS neustále vychvaľovala svojím ekonomickým pokrokom, v skutočnosti je dnes čínska ekonomika vo svete nižšie ako za vlády Qianlonga (1711-1799) v Dynastii Qing. Počas obdobia Qianlonga bol čínsky hrubý domáci produkt (HDP) 51 percent z celkového svetového. Potom čo Sun Yat-sen založil Čínsku ľudovú republiku (obdobie KMT), čínsky HDP bol 27 percent z celkového svetového. V roku 1923 percento pokleslo, ale stále činilo 12 percent. V roku 1949, keď sa ČKS zmocnila kontroly, percento bolo 5,7, ale v roku 2003 bol čínsky HDP nižší ako 4 percentá z celkového svetového. V protiklade s ekonomickým úpadkom počas obdobia KMT, ktorý bol zapríčinený viacerými desiatkami rokov vojny, pokračujúci ekonomický úpadok počas vlády ČKS sa vyskytol počas mierových dní.

Dnes, aby legitimizovala svoju moc, ČKS túžila po rýchlom úspechu a okamžitých prospechoch. Zmrzačená ekonomická reforma, ktorú ČKS spustila, aby ochraňovala svoje záujmy, vyšla krajinu draho. Rýchly ekonomický rast v posledných dvadsiatich rokoch je v širokom rozsahu postavený na prehnanom použití alebo dokonca premrhaných zdrojoch a bol získaný za cenu zničenia životného prostredia. Značná časť čínskeho HDP je dosiahnutá obetovaním výhod budúcich generácií. V roku 2003 Čína prispela menej ako 4 percentami k svetovej ekonomike, ale jej spotreba ocele, cementu a ostatných materiálov bola vo výške tretej najvyššej z celkovej globálnej spotreby. [3]

Od 80-tych rokov do konca 90-tych rokov sa púšte v Číne zväčšili z približne 1000 na 2460 štvorcových kilometrov. Orná pôda na obyvateľa sa tiež znížila z asi 2 mu v roku 1980 na 1,43 mu v roku 2003 [4]. Rozsiahly rozmach krajiny viedol Čínu k strate 100 miliónov mu

ornej pôdy v krátkom čase. Avšak používa sa vlastne iba 43% zo skonfiškovanej pôdy. V súčasnosti je celkové množstvo odpadovej vody 43,95 miliardy ton, čím prevyšuje kapacitu prostredia o 82%. V siedmich hlavných riečnych systémoch je 40,9 percent vody nepitnej pre ľudí alebo pre dobytok. 75% percent jazier je znečistených, takže vytvárajú rôzne stupne eutrofizácie. [5]. Rozpory medzi človekom a prírodou v Číne neboli nikdy také intenzívne ako sú dnes. Ani Čína, ani svet nemôže znášať taký nezdravý vývin. Oklamaní povrchným leskom výškových budov a obytných sídiel si ľudia neuvedomujú blížiacu sa ekologickú krízu. Len čo príde čas, keď si príroda vyberie dlhy od ľudských bytostí, prinesie to bohužiaľ katastrofálne následky čínskemu národu.

Pre porovnanie, Rusko po opustení komunizmu zároveň uskutočnilo ekonomické a politické reformy. Po prežití krátkej doby agónie sa pustilo do rýchleho rozvoja. Od roku 1999 do roku 2003 sa HDP Ruska zvýšil o 29,9 percenta. Životný štandard jeho obyvateľov sa významne zlepšil. Západné obchodné trhy začali diskutovať nielen o „ruskom ekonomickom fenoméne,“ ale začali tiež investovať do Ruska, perspektívneho miesta, v širokej miere. Umiestnenie Ruska medzi atraktívnymi krajinami pre investovanie stúplo zo 17. miesta v roku 2002 na 8. miesto v roku 2003, a stalo sa tak po prvýkrát jedným z desiatich najobľúbenejších krajín vo svete pre investovanie.

Dokonca India, krajina, ktorá je v mysliach väčšiny Číňanov chudobná a plná etnických konfliktov, sa teší významnému rýchlemu rozvoju a dosiahla ekonomický rast 7-8 percent za rok od ekonomických reforiem v roku 1991. India má pomerne úplný právny systém trhovej ekonomiky, zdravý finančný systém, dobre rozvinutý demokratický systém a stabilnú verejnú mentalitu. Bola uznaná medzinárodným spoločenstvom za krajinu s veľkým potenciálom rozvoja.

Naopak, ČKS sa zaoberá iba ekonomickou reformou bez uskutočňovania politickej reformy. Falošné zdanie ekonomiky, ktorá prosperuje v krátkom období, prekážalo prirodzenému „rozvoju sociálneho systému.“ Je to táto neúplná reforma, ktorá spôsobila stúpajúcu nerovnováhu v čínskej spoločnosti a vyostřila sociálne konflikty. Finančné príjmy dosiahnuté ľuďmi nie sú systematicky chránené stabilným sociálnym systémom. Navyše pri privatizovaní štátnych majetkov držitelia moci ČKS využili svoje pozície, aby si naplnili svoje vlastné vrecká.

Opakované klamanie vidiečanov zo strany ČKS

ČKS sa spolieha na vidiečanov pri získaní moci; obyvatelia vidieku v oblastiach kontrolovaných ČKS v počiatočnom období ich vybudovania zasvätili všetko čo mali ČKS. Ale potom, čo ČKS získala kontrolu nad krajinou, vidiečania zakúsili krutú diskrimináciu.

Keď ČKS založila vládu, zostavila veľmi nespravodlivý systém: obytný registračný systém. Tento systém dôrazne delí ľudí na dedinských a nededinských obyvateľov, vytvárajúc takto bezdôvodnú separáciu a opozíciu vo vnútri krajiny. Vidiečania nemajú zdravotné poistenie, nezamestnanecké výhody ani starobné dôchodky a nemôžu si vybrať pôžičky z bánk. Vidiečania sú najchudobnejšia trieda v Číne, ale tiež trieda odvádžajúca najvyššie dane. Vidiečania musia platiť povinnú daň sporenia, sociálnu daň, administratívnu daň, extra vzdelávací poplatok, poplatok za riadenie pôrodnosti, poplatok za milície a vzdelávanie, poplatok na stavbu ciest a kompenzačný poplatok vojsku. Okrem všetkých týchto poplatkov musia tiež povinne predávať časť úrody, ktorú vypestujú, za pevný poplatok štátu a platiť poľnohospodársku daň, daň z pôdy, daň miestnej výroby, mäsiarsku daň a mnoho ďalších

Na začiatku roku 2004, čínsky premiér Wen Jiabao vydal „Dokument č.1“, uvádzajúc, že dedinská Čína je v najťažšom období od ekonomickej reformy v roku 1978. Príjem väčšiny vidiečanov stagnoval alebo dokonca klesal. Stali sa chudobnejšími a zväčšoval sa rozdiel medzi mestskými a dedinskými obyvateľmi.

Na lesnej farme vo východnej provincii Sichuan, vyššie úrady venovali 500 000 jenov (približne 60 500 dolárov) na projekt zalesnenia. Vedúci lesnej farmy najskôr vložili 200 000 jenov zo svojich vlastných vrecák a potom prideliť zostávajúcich 300 000 jenov na vysadzovanie stromov. Ale ako každá časť vlády vzala časť peňazí, ktoré cez ňu išli, len veľmi málo nakoniec ostalo pre miestnych obyvateľov vidieka, ktorí skutočne robili zalesňovanie. Vláda sa nemusela obávať, že by vidiečania odmietli na projekte pracovať kvôli nedostatočnému financovaniu. Vidiečania boli tak chudobní, že by pracovali za veľmi málo peňazí. Kvôli tomu sú výrobky vyrábané v Číne také lacné.

Využívajúc ekonomické záujmy na nátlak voči západným krajinám

Veľa ľudí verí, že obchodovanie s Čínou podporí ľudské práva, slobodu prejavu a demokratickú reformu v Číne. Po viac ako 20 rokoch je jasné, že táto domnienka je iba zbožným priáním. Porovnanie zásad pri obchodovaní v Číne a na Západe je toho príkladom. Bezúhonnosť a priehľadnosť západných spoločností je nahradená osobnými vzťahmi, úplatkárstvom a spreneverou v Číne. Mnoho západných podnikov sa stalo vinníkmi vyvolanej korupcie v Číne; niektoré podniky dokonca pomáhajú ČKS skrývať jej porušovanie ľudských práv a prenasledovanie vlastných ľudí.

ČKS sa správa ako mafia, stavajúc na ekonomickú kartu zahraničnej diplomacie. Či je zmluva výroby čínskych lietadiel daná Francúzsku alebo Spojeným štátom závisí od toho, ktorá krajina bude mlčať pri otázkach ľudských práv ČKS. Veľa západných obchodníkov a politikov je poháňaných a kontrolovaných ekonomickými ziskami z Číny. Niektoré firmy s informačnými technológiami zo Severnej Ameriky dodali ČKS špecializované produkty na blokovanie internetu. Niektoré internetové webové stránky, aby mohli vstúpiť na čínsky trh, súhlasia so vlastnou cenzúrou a filtrujú informácie, ktoré sa ČKS nepáčia.

Podľa informácií z Čínskeho Ministerstva pre obchodné styky viedla Čína koncom apríla 2004 celkovo 990 miliárd dolárov zo zahraničných investícií od rôznych zmlúv. Obrovská „transfúzia krvi“ do ekonomiky ČKS zo zahraničného kapitálu je evidentná. Ale v procese investovania zahraničný kapitál nepriniesol čínskym ľuďom koncept demokracie, slobody a ľudských práv. ČKS vkladala peniaze do svojej propagandy bezvýhradnej spolupráce so zahraničnými investormi a zahraničnými vládami a lichoteniu niektorým krajinám. Využívajúc povrchnú ekonomickú prosperitu Číny sa úradníci ČKS stali nesmierne obratnými v spolčovaní sa s firmami, aby si rozdelili štátny majetok a zablokovali politické reformy.

III. Metódy ČKS na vymývanie mozgov: Od „tvrdých“ k „miernejším“

Ľudia často hovoria: „Viem, že ČKS v minulosti príliš často klamala, ale teraz hovorí pravdu.“ Ironicky, v retrospektíve, toto je to, čo ľudia povedia vždy, keď ČKS urobila vážnu chybu v minulosti. Toto odráža schopnosť ČKS, ktorú nadobudla počas desaťročí keď využívala klamstvá na podvádzanie svojich ľudí.

Ľudia si vyvinuli istú odolnosť voči veľkým rečiam; ako odpoveď na to sa vymýšľanie a propaganda ČKS stala „delikátnejšou“ a „profesionálnejšou.“ Z propagandy sloganov z minulosti sa klamstvá ČKS stali „jemnejšími“ a „rafinovanejšími.“ Obzvlášť v podmienkach informačnej blokády, ktorú ČKS vytvorila okolo Číny, si ČKS vymýšľala príbehy založené na

čiasťoch faktoch, aby poplietla verejnosť, čo je oveľa škodlivejšie a klamlivejšie ako veľké reči.

*Chinascop*e, noviny v anglickom jazyku, uverejnili v októbri 2004 článok, ktorý analyzuje prípady, kde ČKS používala „delikátnejšie“ spôsoby, aby vymýšľala klamstvá na zakrytie pravdy. Keď vypukol v Číne SARS v roku 2003, svet podozrieval Čínu, že skrývala informácie o epidémii a ČKS to opakovane odmietala priznať. Aby prišli na to, či ČKS hovorila pravdu o SARS, autor článku prečítal všetkých viac ako 400 správ o SARS, od začiatku apríla 2003 na webovej stránke Xinhua.

Tieto správy hovoria nasledovné: Hneď ako sa SARS objavil, vlády na centrálnych a lokálnych úrovniach zmobilizovali odborníkov, aby dali včasné liečenie pacientom, ktorí boli neskôr po vyliečení prepustení z nemocníc. V reakcii na buričov podnecujúcich ľudí, aby si do rezervy kúpili tovar, aby nemuseli chodiť von, keď sa nemoc rozšíri, vláda sa bez meškania pustila do zastavenia chýrov a spravila opatrenia, aby sa nešírili a aby mohol byť zabezpečený verejný poriadok. Hoci veľmi malý počet anti-čínskych síl podozrieva ČKS zo zakrývania faktov, väčšina krajín a ľudí týmto chýrom neverí. Nadchádzajúci veľtrh v Guangzhou bude mať najväčšiu účasť v histórii veľtrhov po celom svete. Turisti zo zahraničia potvrdili, že je bezpečné do Číny cestovať. Najmä odborníci zo Svetovej zdravotníckej organizácie [podvedení ČKS] verejne vyhlásili, že čínska vláda bola spolupracuje a prijíma primerané opatrenia v boji so SARS, takže by tam nemali byť problémy. Špecialisti tiež dovolili (po viac ako 20 dňovom oneskorení) oblasťnú inšpekciu v provincii Guangdong.

Týchto viac ako 400 článkov dalo verejnosti, vrátane autora, dojem, že ČKS bola počas týchto štyroch mesiacov úplne čistá a zodpovedná k zdraviu ľudí a ľudia neverili, že by ČKS mohla niečo skrývať. Avšak 20. apríla 2003 informačná kancelária štátneho výboru na svojej tlačovej konferencii oznámila, že SARS v Číne skutočne vypukol a takto nepriamo pripustila, že vláda utajovala epidémiu. Iba potom videl tento autor pravdu a porozumel nehanebným a klamlivým metódam, ktoré ČKS používa.

Na všeobecných voľbách na Taiwane, ČKS, používajúc rovnaký „rafinovaný“ prístup, upozorňovala ľudí, že prezidentské voľby budú viesť k pohrome: k prívalu samovrážd, kolapsu na burze cenných papierov, rozšíreniu „zvláštnych chorôb“, duševným chorobám, migrácii ostrovných obyvateľov, rodinným sporom, ľahostajným postojom k životu, k zníženiu obchodu, strelbe na uliciach, protestom a demonštráciami, k útoku na prezidentské sídlo, sociálnemu nepokoju, politickým fraškám a tak ďalej. ČKS dennodenne vlievala ľuďom v Číne do hlavy tieto myšlienky, aby dosiahla, že ľudia prídu sami k záveru: „všetko z tohto sú katastrofálne dôsledky volieb“ a „nikdy by sme nemali mať demokratické voľby.“

V otázke Falun Gongu, ČKS prejavovala ešte väčšie zručnosti v klamlivých spôsoboch, aby očiernila Falun Gong. Divadlo ČKS bolo veľmi intenzívne a prichádzalo jedno za druhým. Niet divu, že tak veľa Číňanov bolo oklamaných. Prefikanosť ČKS bola tak zákerná, že obeť jej ľžiam dobrovoľne veria a myslia si, že majú v rukách pravdu.

Schopnosti podvádzania ČKS v jej propagande vymývania mozgov za minulé desaťročia sa stali „rafinovanejšími“ a „jemnejšími,“ čo vzniklo prirodzeným šírením jej klamlivej a nehanebnej povahy.

IV. Pokrytectvo ČKS v ľudských právach

Od uzurpovania demokracie kvôli moci k nepriateľstvu voči demokracii kvôli udržaniu si despotickej vlády

„V demokratickom národe by vláda mala byť v rukách ľudí, čo je v súlade s princípmi neba a zeme. Ak národ o sebe prehlasuje, že je demokratický ale vláda nie je v rukách ľudí, rozhodne to nie je správne a môže to byť iba považované za odchýlku a tento národ nie je demokratickým národom... ako môže byť demokracia bez ukončenia vlády Strany a bez všeobecných volieb? Vráťte ľudské práva ľuďom!“

Vyššie spomenuté by ste mohli považovať za citát z článku napísaného „zahraničnými nepriateľmi“, ktorí sú proti ČKS, ale nemali by ste pravdu. Prehlásenie spomenuté vyššie je z článku, ktorý uverejnili noviny Xinhua, oficiálne noviny ČKS, 27. septembra 1945.

ČKS, ktorá roztrubovala „všeobecné voľby“ a žiadala o „návrat ľudských práv ľuďom“ zaobchádzala so „všeobecným právom“ ako s tabu odkedy si uzurpovala moc. Ľudia, ktorí sú vraj „vedúcimi štátu“ nemajú akékoľvek právo robiť svoje vlastné rozhodnutia. Slovom nemožno popísať bezohľadnú povahu ČKS.

Ak sa domnievate, že čo sa stalo sa stalo a zlo ČKS, ktoré prerástlo do zabíjania a ovládnutia národa ľžami sa teraz začne samé reformovať a stane sa zhovievavým a skutočne dobrovoľne bude za „vrátenie ľudských práv ľuďom“, opäť sa mýlite. Pozrime sa na to, čo *Ľudia Dnes*, hlásna trúba ČKS povedala 23. novembra 2004, 60 rokov po vyššie spomenutom vyhlásení: „Stála kontrola ideológie je hlavným ideologickým a politickým základom na zocelenie pravidiel Strany.“

Nedávno, ČKS navrhovala takzvané nové „Tri odmietané princípy“ [6], z ktorých prvým je „Rozvoj bez diskusie.“ Skutočným dôvodom ČKS nie je „rozvoj“ ale zdôraznenie „bez diskusie“, vytvárajúc takto „jeden hlas, jednu sálu.“

Keď sa renomovaný spravodajca CBS, Mike Wallace, v roku 2000 pýtal, prečo sa v Číne nekonali všeobecné voľby, Jiang Zemin odpovedal, „Čínski ľudia sú príliš nevzdelaní.“

Avšak už 25. februára 1939 ČKS vyhlasovala vo svojom denníku Xinhua, „Oni (KMT) si myslia, že demokratická politika v Číne nebude uskutočnená dnes, ale o pár rokov neskôr. Dúfajú, že demokratická politika počká, pokiaľ vedomosti a úroveň vzdelania čínskych ľudí dosiahne úroveň buržoáznych demokratických krajín v Európe a Amerike.. ale, iba v demokratickom systéme bude ľahšie vzdelávať a vychovávať ľudí.“

Pokrytecký rozdiel medzi tým, čo Xinhua povedala v roku 1939 a tým čo povedal Jiang Zemin v roku 2002 odzrkadľuje pravý obraz skazenosti ČKS.

Po masakri na Námestí nebeského pokoja v roku 1989, ČKS opäť vstúpila na svetové javisko s pokazenou povestou v oblasti ľudských práv. História dala ČKS možnosť vybrať si: Buď bude rešpektovať svojich ľudí a skutočne zlepšovať ľudské práva, alebo bude pokračovať v zneužívaní ľudských práv v Číne, zatiaľ čo vonkajšiemu svetu bude predstierať, že rešpektuje ľudské práva, aby sa vyhla medzinárodnému odsúdeniu.

Nanešťastie, ČKS, so svojou pokryteckou povahou si bez váhania vybrala druhú cestu. Dala dohromady veľký počet nečestných ľudí vo vedeckých a náboženských oblastiach, ktorým výslovne nariadila šíriť klamlivú propagandu do zahraničia, aby prezentovali pokrok ČKS v ľudských právach. Vytvorila veľa právnych podvodov, takých ako „právo na prežitie“, alebo právo na strechu nad hlavou a na potravu. (Keď sú ľudia hladní, nemali by mať právo ozvať sa? Aj keby sa hladný nemohol ozvať, je dovolené, aby sa sýty ozval za hladného?) Stále sa snaží oklamať čínskych ľudí a zahraničné demokracie opakovanými úskokmi v oblasti ľudských práv a má odvahu tvrdiť, že „súčasnosť je najlepším obdobím ľudských práv v Číne.“

Článok 35 Čínskej ústavy hovorí, že obyvatelia Čínskej ľudovej republiky majú slobodu prejavu, tlače, zhromažďovania, združovania, protestov a demonštrácií. ČKS jednoducho hrá

slovnú hru. Desiatky miliónov praktizujúcich Falun Gongu bolo zbavených ich práv na slobodu viery, prejavu a zhromažďovania. Nemali právo, aby sa hájili a dokonca odvolanie sa k vyšším úradom sa považuje za protizákonný. Vo viacerých prípadoch niektoré občianske skupiny žiadali o demonštráciu v Pekingu. Vláda, namiesto toho, aby to schválila, zatkla žiadateľov. Politika Hong Kongu „jedného štátu, dvoch systémov“ schválená ústavou ČKS, je tiež pascom nastavenou komunistickými vládcami pre anglickú vládu a ľudí v Hong Kongu. ČKS rozprávala o Hong Kongu bez zmien na 50 rokov a teraz sa snaží zmeniť dva systémy na jeden, pokúšajúc sa o tyranskú legislatívu, základný právny článok 23, už 5 rokov po návrate Hong Kongu Číne. [7].

Nová nekalá lešť zo strany ČKS je použitie predstieranú „slobody prejavu“ na utajenie širokého sledovania a kontroly. Zdá sa, že Číňania teraz rozprávajú oveľa slobodnejšie a okrem toho, internet sa rýchlo rozšíril. Takže ČKS otvorene prehlasuje, že dovoľuje slobodu prejavu a pomerne dosť ľudí si to aj myslí. Ale to nie je pravda. ČKS sa nestala lepšou, ale Strana nemôže zastaviť sociálny rozvoj a technologický pokrok. Pozrime sa na úlohu, ktorú hrá ČKS čo sa týka internetu: Blokuje webové stránky, filtruje informácie, monitoruje diskusné skupiny, kontroluje maily a obviňuje užívateľov internetu. Všetko čo robí, je vo svojej podstate úpadkové. Dnes, s pomocou niektorých kapitalistov, ktorí nedbajú na ľudské práva a svedomie bola polícia ČKS vybavená nástrojmi vysokej kvality pomocou ktorých sú schopní sledovať každý pohyb, ktorý robia užívatelia internetu. Keď sa pozrieme na degeneráciu ČKS – jej vykonávanie zlých skutkov za denného svetla – v kontexte globálneho vývinu demokratickej slobody, ako sa môžeme domnievať, že robí nejaký pokrok v ľudských právach? ČKS sama hovorí: „Uvoľňuje sa navonok, ale je tesnejšia vo vnútri“. Bezcharakterná povaha ČKS sa nikdy nezmenila.

Aby si vytvorila dobrý obraz sama o sebe na Komisii OSN pre ľudské práva, v roku 2004 ČKS zinscenovala radu udalostí, aby kruto potrestala tých, ktorí porušujú ľudské práva. Tieto udalosti boli však vytvorené navonok pre cudzincov a nemali podstatu. Je to preto, že v Číne je najväčším porušovateľom ľudských práv sama ČKS ako aj jej bývalý generálny tajomník Jiang Zemin, bývalý tajomník Politického a právneho výboru Luo Gan, minister Zhou Yongkang a námestník ministra Liu Jing z Ministerstva verejnej bezpečnosti. Ich divadielko pri potrestaní porušovania ľudských práv je ako výkrik zlodēja: „Chyťte zlodēja!“

Možno tu vidieť analógiu človekom, ktorý znásilnil mnoho žien za denného svetla, skrytý pred verejnou mienkou. Keď je potom okolo príliš veľa ľudí, môže pred davom znásilniť len jednu. Môže ten násilník o sebe prehlásiť, že sa zlepšil? Prešiel od znásilňovania za scénou k znásilňovaniu na verejnosti, čo je ešte nižšie a nehanebnejšie ako predtým. Povaha násilníka sa vôbec nezmenila. Zmenilo sa však to, že už pre neho nie je také ľahké spáchať zločin.

ČKS je ako tento násilník. Jej diktátorstvo a inštinktívny strach o stratu moci určuje, že nebude rešpektovať ľudské práva. Ľudia, materiál a finančné zdroje použité na okrášlenie jej povesti v oblasti ľudských práv ďaleko prekročili jej snahy o skutočné zlepšenie ľudských práv. Záluba ČKS v bezuzdnom masakrovaní a prenasledovaní v celej Číne je najväčším nešťastím pre čínsky ľud.

Prezlečenie kabátov a priznanie si zločinov pri skrývaní sa za Zákon

Aby ochránila zisky záujmových skupín, ČKS na jednej strane obrátila svoj predchádzajúci obraz a celkom opustila robotníkov, vidiečanov a ľud a na druhej strane časom zdokonaľovala svoje klamlivé a darebácke spôsoby, ako sa čoraz viac porušenie ľudských práv dostalo na svetlo medzinárodného spoločenstva. ČKS používala slovník ako „vláda zákona,“ „trh,“ „pre ľudí,“ a „reforma“, aby poplietla mysle ľudí. ČKS by nezmenila svoju darebácku povahu aj

keby sa preobliekla do „západného štýlu.“ Je to zavádzajúcejšie a klamlivejšie ako ČKS v „Maovom preoblečení.“ Vo Zvieracej farme od Georga Orwella (publikovanej v roku 1945) sa prasatá učia stáť a chodiť na dvoch nohách. Novo nadobudnutá schopnosť dala prasatám novú tvár ale nezmenila ich prasaciu povahu.

A. Prijaté Zákony a predpisy porušujú čínsku ústavu

Zákony a predpisy, ktoré porušujú ústavu, sú postupované personálu na rôznych úrovniach „zákonného systému“, aby bránili snahám ľudí o zastavenie prenasledovania, získanie slobody a udržiavanie ľudských práv.

B. Nepochitické problémy sú riešené politickými prostriedkami

Bežný sociálny problém je pozdvihnutý na úroveň „boja so stranou kvôli masám“, „prinášajúci skazu strane a krajine“, „chaos“ a „nepriateľské sily“. Nepochitická záležitosť sa vedome spolitizuje, aby ČKS mohla použiť svoje politické pohyby ako propagandu na podniecovanie nenávisť ľudí.

C. Politické záležitosti sa vedú podvodnými prostriedkami

Posledný manéver ČKS slúžiaci na útok na prodemokratických občanov a nezávisle mysliacich intelektuálov, je vo vytvorení podfukov, aby ich mohli uväzniť. Takýmito podfukmi sú falošné obvinenia z verejných priestupkov ako je prostitúcia a daňové úniky. Útočníci sú nenápadní, aby neboli odsúdení zo strany vonkajších skupín. Tieto zločiny, ktoré stacia na zničenie povesti obvinených, sa používajú aj na verejné poníženie obetí.

Jedinou zmenou v bezcharakternej povahe ČKS je to, že sa stala ešte hanebnejšou a neľudskejšou.

ČKS drží viac ako jednu miliardu ľudí v zajatí svojej prevrátenej logiky

Predstavte si, že nemravný násilník sa vlámal do domu a znásilnil dievča. Na súde by sa tento zločinec hájil, že obeť nezabil, iba ju znásilnil. Pretože zabitie je horšie ako znásilnenie, hovoril by, že je nevinný a mal by byť okamžite prepustený. Hovorí, že ľudia by ho vlastne mali chváliť za to, že len znásilnil a nezabil.

Logika je absurdná. Avšak logika ČKS v jej obhajobe masakra na Námestí nebeského pokoja 4. júna 1989 je presne rovnaká ako tohto zločincina. ČKS hovorí, že „potlačením študentov“ predišla možnému „vnútornému nepokoju“ v Číne. Potlačenie študentov bolo oprávnené, aby zabránila „vnútornému nepokoju“.

„Znásilnenie alebo zabitie, čo je lepšie?“ Súdu, ktorého sa zločinec pýta túto otázku, to naznačuje, aký nehanebný zločinec to je. Podobne, v otázke masakru na Námestí nebeského pokoja, ČKS a jej nasledovníci sa nestarali o to, či sú vinní zo zabitia. Namiesto toho sa pýtali spoločnosti, čo je lepšie – „Potlačenie študentov alebo vnútorný nepokoj, ktorý môže viesť k civilnej vojne?“

ČKS vládne celej štátnej mašinérii a všetkým prostriedkom propagandy. Inými slovami, 1.3 miliardy čínskych ľudí je v zajatí ČKS. S 1.3 miliardou zajatcov môže stále argumentovať svojou „zajateckou teóriou“, že ak nepotlačí istú skupinu ľudí, celý národ sa ocitne v chaose a v nešťastí. Používajúc toto ako ospravedlnenie, ČKS môže potlačiť každého jednotlivca alebo

skupinu podľa svojvôle a jej potlačenie bude vždy oprávnené. Pod takýmito lživými argumentmi a falošným uvažovaním, je nejaký zločinec hanebnejší ako ČKS?

Cukor a bič – od poskytnutia „slobody“ po eskalovanie útlaku

Mnoho čínskych ľudí sa nazdáva, že majú teraz viac „slobody“ ako predtým, takže veria v perspektívu zlepšenia ČKS. Popravde povedané, stupeň slobody „poskytnutý“ ľuďom závisí na pocite krízy ČKS. ČKS by spravila hocičo, len aby udržala kolektívne záujmy strany, vrátane prepožičania ľuďom takzvanej demokracie, slobody a ľudských práv.

Pod vládou ČKS však takzvaná „sloboda“ poskytnutá ČKS nebola chránená žiadnymi zákonmi. Takáto „sloboda“ je len nástrojom na podvádzanie a ovládanie ľudí uprostred medzinárodného trendu k demokracii. V podstate je táto „sloboda“ nezmieriteľným konfliktom s diktátorstvom ČKS. Hneď ako je tento konflikt za hranicu tolerancie ČKS, ČKS okamžite všetku „slobodu“ stiahne späť. V histórii ČKS bolo niekoľko období, počas ktorých bola možnosť relatívne slobodného prejavu a po každom nasledovalo obdobie prísnej kontroly. Takéto cyklické vzory sa opakujú počas histórie ČKS, čím ukazujú jej zločinnú povahu.

V dnešnej ére Internetu, ak navštívite oficiálnu stránku čínskej tlačovej agentúry Xingua alebo online denník Ľudia Dnes, zistíte, že je tam naozaj málo správ, ktoré obsahujú negatívne informácie o Číne. V prvom rade je to preto, že v dnešných dňoch v Číne sa šíri príliš veľa zlých správ a tlačová agentúra musí o týchto veciach hovoriť, aby si udržala vierohodnosť. Na druhej strane, východiskový bod takýchto správ potvrdzuje záujmy ČKS, t.j. „nepatrná kritika je veľa k poukázaniu“. Správy vždy pripisujú dôvod zlých správ istému jednotlivcovi, ktorý nemá nič do činenia so stranou, pričom strane pripisujú vedúce postavenie pri každom riešení. ČKS zručne riadi, čo hovorí, o čom nehovorí, koľko hovorí a či nechať čínske médiá alebo zahraničné médiá riadené ČKS písať o tom.

ČKS je zručná v prekrucovaní zlých správ na niečo, čo môže dosiahnuť želaný efekt získania si priazne ľudí. Mnoho mladých v Číne sa nazdáva, že ČKS teraz ponúka značnú slobodu prejavu a veria či uznávajú preto ČKS. Sú obeťami „rafinovaných“ stratégií zločinných štátom riadených médií. Navyše, keď ČKS vytvorí v čínskej spoločnosti situáciu nepokoja a nechá médiá o nej trochu hovoriť, ČKS môže presvedčiť ľudí, že len ČKS môže zvládnuť takú nepokojnú spoločnosť a môže tak manipulovať ľuďmi, aby schválili vládu ČKS.

Nemali by sme si preto nesprávne myslieť, že ČKS sa zmenila, dokonca aj keď vidíme nejaké znaky v zlepšovaní ľudských práv. V histórii, keď ČKS bojovala, aby zvrhla vládu KMT, tvárila sa, že bojuje za demokraciu pre národ. Skazená povaha ČKS je taká, že žiaden sľub od ČKS nie je dôveryhodný.

V. Aspekty bezcharakternej povahy ČKS

Rozpredávanie národnej pôdy z márnivosti a podvádzanie krajiny pod pláštikom „národnej jednoty“

„Oslobodíme Taiwan“ a „Zjednotíme Taiwan“ boli sloganmi propagandy ČKS počas niekoľkých dekád. Pomocou tejto propagandy sa ČKS správala ako nacionalista a patriot. Naozaj sa ČKS stará o celistvosť národného územia? Vôbec nie. Taiwan je len historickým problémom, ktorý vznikol bojom medzi ČKS a KMT a je prostriedkom, ktorý ČKS používa na boj proti svojim protivníkom, aby si získala podporu ľudí.

Na začiatku svojej vlády, keď ČKS počas vlády KMT ustanovila „čínsky soviety“, článok 14 ústavy hovoril, že „každá etnická skupina alebo provincia vo vnútri Číny môže vyhlásiť nezávislosť.“ Aby vyhovel ZSSR, slogan ČKS vtedy bol „Chrániť Sovietsko“. Počas čínsko-japonskej vojny bolo prvotným cieľom ČKS získať príležitosť na svoje posilnenie a nie bojovať proti japonským votrelcom. V roku 1945 sovietska Červená armáda vstúpila do Severovýchodnej Číny a páchala lúpeže, zabíjanie, znásilňovanie, ale ČKS nevydala ani slovo nesúhlasu. Podobne, keď ZSSR podporoval Vonkajšie Mongolsko v boji za nezávislosť od Číny, ČKS bola znova ticho.

Koncom roku 1999 podpísali ČKS a Rusko dohodu o čínsko-ruskom hraničnom dozore, v ktorom ČKS prijala všetky neprimerané dohody medzi dynastiou Qing a Ruskom, spravené pred viac ako 100 rokmi a predávajúce viac ako jeden milión štvorcových kilometrov pôdy Rusku, plochu väčšiu ako niekoľko desiatok Taiwanov. V roku 2004 ČKS a Rusko podpísalo dodatok k dohode o čínsko-ruských východných hraniciach a opäť údajne stratila vládu nad polovicou ostrova Heixiazi v provincii Heilongjiang v prospech Ruska.

ČKS vôbec nezáleží na ostatných záležitostiach hraníc, ako ostrovy Nansha a ostrov Diaoyu, pretože tieto veci neovplyvňujú moc ČKS. ČKS spravila fanfáru „zjednotenia Taiwanu“, ktorá bola len dymovou clonou a pochybným spôsobom na podnecovanie slepého patriotizmu a udržanie verejnej pozornosti odklonenej preč od domácich problémov.

Politickí zločinci bez všetkých morálnych obmedzení

Vlada by vždy mala mať nad sebou dozor. V demokratických krajinách je oddelenie moci spolu so slobodou prejavu a tlače dobrým mechanizmom dozoru. Náboženské viery poskytujú dodatočné morálne obmedzenia.

ČKS podporuje ateizmus, preto nemá žiadnu nebeskú povahu na morálne obmedzovanie svojho správania. ČKS je diktátorstvom. Preto tu nie je žiaden zákon na jej politické obmedzenie. V dôsledku toho je ČKS, keď sa správa podľa svojej tyranskej a zlej povahy, úplne bezohľadná a ničím neobmedzovaná. Podľa ČKS, kto má nad ňou dozor? „ČKS dozerá na seba!“ Toto je sloganom ČKS, ktorý bol použitý na podvádzanie ľudí po desiatky rokov. Predtým sa to nazývalo „sebakritika“ a potom „seba-dozor“ a „sebazlepšovanie vodcovstva strany“, nedávno „sebarozširovanie schopnosti strany vládnuť.“ ČKS považuje veľkú moc, ktorú má, za takzvané „sebazlepšovanie.“ ČKS to nielen hovorí, ale robí aj v praxi, napríklad ustanovila „Centrálny výbor disciplinárnej inšpekcie“ a „Úrad na odvolania“ a podobne. Tieto organizácie sú len peknými ale bezcennými „vázami kvetov“, ktoré pletú a zvädzajú ľudí.

Bez morálnych a právnych obmedzení sa „seba-zlepšovanie“ ČKS rovná tradičnému čínskemu prísloviu o „démonovi v srdci človeka.“ Je to len výhovorka, ktorú používa ČKS, aby sa vyhla vonkajšiemu dozoru a odmietla pozdvihnúť zákaz slobody tlače a slobody politických strán. Politickí darebáci používajú tento trik, aby oklamali ľudí a ochránili moc ČKS a záujmy vládnej skupiny.

ČKS je expertom na politické intrigy. „Demokratické diktátorstvo ľudu“, „demokratický centralizmus“, „politická porada“ a tak ďalej sú všetko podvodné intrigy. Okrem časti o diktátorstve sú to všetko lži.

Triky – Od hraného odporu voči Japonskej invázii k podvodu antiterorizmu

ČKS vždy tvrdila, že viedla čínsky ľud pri výhre v boji proti Japoncom. Početné historické archívy však odhaľujú, že strana sa zámerne vyhýbala bitkám počas čínsko-japonskej vojny.

Práve naopak, ČKS iba brzdila protijaponský odboj tým, že využila zapletenie KMT do vojny na zvýšenie svojej moci.

Jediné významné bitky, ktorých sa strana zúčastnila, boli „bitka o priesmyk Pingxing“ a „bitka sto regimentov,“ – obe sa odohrali na severe Číny. V prvej bitke strana nepredviedla ani zďaleka takú prevahu a silu, ako tvrdí; jednotky ČKS iba prepadli zo zálohy japonské zásobovacie vojsko. Čo sa týka druhej bitky, vo vnútri ČKS sa verí, že účasť na nej bola v rozpore s jej strategickými plánmi. Po týchto dvoch bitkách sa Mao a jeho armády už do ďalších nezapojili ani nevyprodukovali žiadnych hrdinov čínsko-japonskej vojny ako napr. Dong Cunrui alebo Huang Jiguang. Na bojiskách proti Japoncom padlo iba zopár vysokých hodnostárov ČKS. Do dnešného dňa strana stále nezverejnila počet obetí čínsko-japonskej vojny a nikde v krajine nenájdeme rozsiahle pomníky padlých hrdinov.

V tom čase si ČKS ustanovila hraničnú vládu v provinciách Shaanxi, Gansu a Ningxia, ďaleko od bojiska. Podľa dnešných merítok ČKS viedla „jednu krajinu, dva systémy“ alebo „dve Číny“ vo vnútri Číny. Hoci velitelia ČKS oduševnene odolávali Japoncom, hodnostári vo vysokých funkciách strany boj iba predstierali. Namiesto toho využili vojnu, aby chránili svoje zdroje a použili ju ako prostriedok na svoje posilnenie. Keď Čína a Japonsko obnovili v roku 1972 diplomatické vzťahy, Mao Zedong sa priznal japonskému premiérovi Kakuei Tanakovi, že ČKS vlastne musí ďakovať Japonsku, pretože bez čínsko-japonskej vojny by ČKS nezískala v krajine moc.

ČKS tvrdí, že viedla a podporovala svoj ľud, aby vyhral 8 ročnú vojnu proti Japoncom. Toto je ďalšie z klamstiev strany.

O pol storočia neskôr, útokom z 9. septembra na pôde USA, sa svet zameril na boj proti terorizmu. ČKS to opäť využila na skonštruovanie zákerných stratégií, ktoré sa podobajú tým z čias čínsko-japonskej vojny. Pod pretvárkou anti-terorizmu označila mnoho veriacich, etnické menšiny a ľudí s odlišnými názormi za teroristov. Pod medzinárodnou klímou anti-terorizmu ČKS opäť spustila brutálne prenasledovanie.

27. septembra 2004, tlačová agentúra Xinhua citovala noviny Xinjing, že Peking ako prvý zo všetkých miest a provincií založil protiteroristický úrad. Mnoho pro-ČKS orientovaných médií v zahraničí označilo Úrad 610 (sieť vládnych agentúr založených za účelom zlikvidovania Falun Gongu) za anti-teroristickú organizáciu, vyhlasujúc, že úrad sa sústreďí na elimináciu „teroristických organizácií“, vrátane Falun Gongu.

ČKS označila za teroristov ľudí, ktorí nemajú v rukách zbrane, nevrátia úder, keď sú bití, alebo ponižovaní a pokojnou cestou apelujú proti zločinom komunistickej vlády. Využívajúc klímu proti terorizmu ČKS zmobilizovala svoje špeciálne po zuby ozbrojené anti-teroristické jednotky, aby vykonali rýchly zásah proti tejto bezbrannej skupine pokojných ľudí. ČKS použila výhovorku anti-terorizmu na to, aby sa vyhla pozornosti a odsúdeniu zo strany medzinárodnej verejnosti za prenasledovanie Falun Gongu. Takéto druhy podvodov sa v ničom nelíšia od tých, ktoré ČKS použila počas čínsko-japonskej vojny a sú nehanebným spôsobom, ako sa ČKS stavia k takej dôležitej veci ako medzinárodné úsilie boja proti terorizmu.

Navonok súhlasí, ale potajme odporuje, úplne sa pretvaruje

ČKS neverí svojim doktrínam, ale núti druhých, aby im verili. Toto je jedna z najzákernejších metód používaná kultom ČKS. ČKS vie, že jej doktríny sú falošné a že skrachovaná idea socializmu je nepravdivá. Sama v tieto myšlienky neverí, ale núti ľudí, aby v ne verili; kto v

ne neverí, je prenasledovaný. Najväčšou absurdnosťou a hanbou je, že ČKS napísala túto zradnú ideológiu do ústavy ako podstatu štátu.

V Číne môžeme vidieť zaujímavú situáciu. Mnoho vysokých hodnostárov stráca svoje pozície v bitkách o moc a v politických arénach kvôli korupcii. Títo funkcionári hlásajú na verejných zhromaždeniach čestnosť a nesebeckosť, ale za oponou berú úplatky a spreneverujú fondy. Mnoho tzv. „služobníkov ľudu“ padlo týmto spôsobom, vrátane Li Jiatinga, bývalého guvernéra provincie Yunnan, tajomníka strany provincie Guizhou – Liu Fangrena, tajomníka strany provincie Hebei – Cheng Weigaoa, ministra pôdohospodárstva a zdrojov – Tian Fengshana, a námestníka guvernéra provincie Anhui – Wang Huaizhonga. Keď si pozriete ich prejavy, zistíte, že každý bez výnimky podporoval anti-korupčné kampane a neustále zdôrazňoval svojim podriadením, aby sa správali čestne, hoci brali úplatky a spreneverovali fondy.

Hoci ČKS hovorila o mnohých vzoroch a často priťahovala idealistických a ambiciózných ľudí, aby vstúpili do strany a rozšírili jej „obraz“, všetkým je jasné, v akom hroznom morálnom úpadku sa Čína nachádza. Prečo propaganda „duhovnej civilizácie“ ČKS nepracuje na tejto otázke?

Lídri strany šíriť samé klamstvá, keď rozhlasovali „morálne kvality komunizmu“ a „služenie ľudu“. Rozpor medzi činmi a slovami lídrov komunistickej strany môžeme sledovať až k zakladateľovi a otcovi strany. Marx mal nemanželské dieťa. Lenin sa nakazil sifilisom od prostitútiiek, Stalin bol obvinený z násilného sexuálneho styku so speváčkou. Mao Zedong viedol chlipný a rozkošnický život; Jiang Zemin je promiskuitný, rodina rumunského komunistického vodcu Ceausescua vďaka nemu nesmierne zbohatla; kubánsky vodca Castro si nazhromaždil stovky miliónov dolárov v zámorských bankách a vražedný diktátor zo Severnej Kórei Kim Il Song a jeho deti vedú skazený a márnivý život.

Obyvateľom Číny sa hnusia bezduché politické zasadania. O politických záležitostiach hovoria vyhýbavo, pretože každý z nich vie, že sú to podvodné hry. Nikto z hovoriacich, alebo z poslucháčov sa však neodváža otvorene hovoriť o týchto klamstvách. Je to verejné tajomstvo. Ľudia nazývajú tento fenomén „úprimná pretváрка“. Vznesene znejúce myšlienky ČKS, napríklad „Tri reprezentácie“ pred niekoľ

ČKS však nemôžu takíto úradníci prežiť. Pod neustálym tlakom “odovzdať sa strane” často nemôžu ďalej pokračovať a riskujú, že ich zbavia funkcie alebo, ešte horšie, že budú skorumpovaní.

Číňania osobne zažili a hlboko pocítili brutálny režim ČKS a vytvorili si skutočný strach pred krutosťou ČKS. Preto sa už neodvážia zastávať spravodlivosť a už viac neveria v nebeské zákony. Podvolili sa moci strany. Postupne sa stali bezcitní a ľahostajní voči záležitostiam, ktoré sa ich priamo nedotýkajú. Dokonca logika ich myslenia sa vedome podriadila moci strany. Toto je povaha ČKS, správať sa ako lotor a darebák.

ČKS manipuluje patriotizmom, aby zavádzala celú populáciu

Slogany ČKS ako “patriotizmus” a “nacionalizmus” sú cukrovou polevou na zvädzanie ľudí. Nie sú iba hlavnými transparentmi ČKS, ale aj pravidelne vydávanými príkazmi a stratégiami overenými časom. Číňania žijúci v zahraničí, ktorí sa už po desaťročia neodvážia vrátiť naspäť do Číny, sa po prečítaní nacionalistickej propagandy v zámorskom vydaní Ľudia Dnes môžu stať nacionalistickejšími ako Číňania žijúci doma. Manipulovaní ČKS sa Číňania, ktorí sa neodvážili povedať “nie” politike ČKS, stali dosť odvážnymi na to, aby zaútočili na americkú ambasádu a konzulát v Číne, hádzali vajíčka, kamene a podpaľovali autá a americké zástavy, všetko pod záštitou “patriotizmu.”

Komunistická strana sa rozhodla, že kedykoľvek sa stretne s dôležitou otázkou, ktorá vyžaduje poslušnosť od ľudí, použije patriotizmus a nacionalizmus, aby ich zmobilizovala. V záležitostiach týkajúcich Taiwanu, Hong Kongu, Falun Gongu, kolízie amerického špiónážneho lietadla a čínskej stíhačky – vo všetkých prípadoch ČKS použila kombinovanú metódu silného nátlaku a hromadného vymývania mozgov, čím priviedla ľudské mysle do vojnového stavu. Táto metóda je podobná metóde používanej nemeckými fašistami.

Blokovaním všetkých iných informácií bolo vymývanie mozgov ČKS veľmi úspešné. Čínski ľudia, hoci nemajú radi ČKS, myslia prekrúteným spôsobom, ktorý im vstúpila ČKS. Napríklad počas vojny vedenej USA v Iraku bolo mnoho ľudí pobúrených, keď sledovalo denné analýzy CCTV [10]; cítia mnoho nenávisti, pomstychtivosti a túžby bojovať, pričom zároveň preklínajú ďalšiu vojnu.

Nehanebné – miešanie konceptu strany a krajiny, nútiac ľudí považovať nepriateľa za svojho otca.

Jedna z fráz, ktorú ČKS často používa na vyhrážanie sa ľuďom je „zánik Strany a krajiny“, dávajúc „stranu“ pred „krajinu“. Základným princípom Číny je, že by nebolo „novej Číny bez ČKS“. Od detstva ľudí vyučovali, aby „počúvali stranu“ a „správali sa ako dobré deti strany“. Spievali ódy na stranu: „Považujem stranu za svoju matku,“ alebo „Ach strana, moja drahá matka,“ „Spásna milosť strany je hlbšia ako oceán,“ „Láska k môjmu otcovi a k matke nemôžu predčiť lásku k strane.“ Išli by „bojovať kamkoľvek ich strana pošle“. Keď vláda ponúkla podporu pri nešťastí, ľudia „ďakovali strane a vláde“ – najprv „strane“ a potom „vláde“. Vojenský slogan hovorí „rozkazy strany sú zbraňou“. Dokonca aj keď sa čínski experti pokúsili navrhnúť uniformu pre sudcov, dali zlaté gombíky okolo goliera. Tieto gombíky sú usporiadané odhora dole, aby symbolizovali stranu, ľudí, zákon a krajinu. Značí to, že dokonca aj keď ste sudca, Strana bude navždy umiestnená nad „zákonom“, „krajinou“ a „ľuďmi“.

„Strana“ sa stalo najvyšším menom v Číne a „krajina“ je podradená Strane. „Krajina“ existuje kvôli „Strane“ a o strane sa hovorí, že je stelesnením ľudí a symbolom „krajiny“. Láska k

strane, vodcom strany a krajine sa stali navzájom premiešanými, čo je základnou príčinou toho, prečo sa patriotizmus v Číne prekrútil.

Pod jemným ale vytrvalým vplyvom vzdelávania a propagandy od ČKS si začalo mnoho ľudí, stranníkov aj nestranníkov, mýliť stranu s krajinou, či si to uvedomujú, alebo nie. Prijali tvrdenie, že „záujem Strany“ je nad všetkým a súhlasia, že „záujmy Strany sú zhodné so záujmami ľudí a krajiny.“ Tento výsledok vstěpovania ideológie ČKS vytvoril široký priestor pre skupinu darebákov medzi čínskymi komunistami, ktorí zrádzajú národné záujmy.

Hrať hru na „nápravu“ a otočiť kriminálne činy na „veľké úspechy“

ČKS spravila v histórii mnoho veľkých chýb, ale zakaždým zvalila vinu na istých jednotlivcov alebo skupiny pomocou „nápravy a rehabilitácie“. Toto nielen spravilo obeť hlboko vďačné ČKS, ale dovolilo to ČKS úplne odmietnuť všetky kriminálne činy. ČKS o sebe prehlasuje, že „nielenže sa nebojí robiť chyby, ale je tiež dobrá v ich náprave,“ [12] a toto sa stalo magickým liekom ČKS, pomocou ktorého opakovane unikla odstráneniu. ČKS teda navždy zostáva „veľká, slávna a správna.“

Možno sa jedného dňa ČKS rozhodne odčiniť masaker na Námestí nebeského pokoja a obnoviť dobré meno Falun Gongu. Ale toto je jednoducho darebácka taktika, ktorú ČKS používa v zúfalom pokuse o predĺženie svojho vyhasínajúceho života. ČKS nikdy nebude mať odvahu uvažovať o sebe, odhaliť svoje zločiny a zaplatiť za svoje hriechy.

VI. Úplné odhalenie darebáckeho správania: Pokus odstrániť „Pravdivosť, Súcit, Znášanlivosť“ pomocou štátneho teroru

Lživé „sebeupálenie“ na námestí Nebeského pokoja usporiadané zlým kultom ČKS možno hodnotiť ako lož storočia ČKS. Aby potlačila Falun Gong, vláda môže byť taká zvrátená, že navedie päť ľudí, aby predstieralo, že sú praktizujúcimi Falun Gongu a zohrali falošné upálenie na námestí Nebeského pokoja. Títo piati ľudia ani nevedeli ako podpísali svoj rozsudok smrti, ubitím na smrť priamo na scéne alebo zabitím potom. Spomalený záber videozáznamu sebeupálenia od CCTV neklamne ukazuje, že Liu Chunling, jeden zo sebeupálených umrel na mieste na následky úderu od policajta. Ďalšími nedostatkami v zázname sú sediaca poloha Wang Jingdong, nedotknutá plastická fľaša medzi jeho kolenami potom, ako bol zahasnený oheň, rozhovor medzi lekárom a najmladšou obeťou Liu Siying a spôsob, akým kameramani prišli na miesto, kde sa natáčalo. Dôkazy sú dostatočné na dokázanie toho, že incident sebeupálenia bol podvod, zlomyseľne usporiadaný darebáckym režimom Jiang Zemina, aby falošne obvinil Falun Gong. [13]

Politická strana použila podlé a kruté metódy, používajúc finančné zdroje národa nahromadené v posledných 20 rokoch ekonomickej reformy, mobilizujúc Stranu, vládu, vojsko, políciu, špiónov, zahraničných diplomatov a rôzne iné vládne a nevládne organizácie, manipulujúc mediálnym systémom a vytvoriac tvrdú informačnú blokádu s osobným dohľadom a s podporou najnovšej technológie, všetko len kvôli prenasledovaniu pokojnej skupiny praktizujúcich Falun Gongu.

Žiaden darebák v histórii neklamal tak zákerne, tak úplne a tak prenikavo ako Jiang Zemin a ČKS. Používajú rôzne lži, z ktorých každá sa zameriava a manipuluje rôznymi názormi a myšlienkami, ktoré majú ľudia. Takto ľudia skôr uveria ľžiam ČKS a ČKS môže podnecovať nenávisť voči Falun Gongu. Veríte vede? ČKS hovorí, že Falun Gong je poverčivý. Zdá sa

vám politika odporná? ČKS hovorí, že Falun Gong sa zapája do politiky. Zavidíte bohatým? ČKS hovorí, že Falun Gong zhromažďuje peniaze. Nemáte radi organizácie? ČKS hovorí, že Falun Gong má striktnú organizáciu. Ste už unavený z kultu osobnosti, ktorý trvá v Číne už niekoľko desiatok rokov? ČKS hovorí, že Falun Gong uplatňuje duševnú kontrolu. Ste patriotickí? ČKS hovorí, že Falun Gong je proti Číne. Bojíte sa chaosu? ČKS hovorí, že Falun Gong poškodzuje stabilitu. Veríte tomu, že Falun Gong zastáva Pravdivosť, Súcit, Znášanlivosť? ČKS hovorí, že Falun Gong nie je pravdivý, súcitný ani tolerantný a že súcit môže vytvárať túžbu zabíjať.

Veríte tomu, že vláda by si vymyslela takéto lži? Č

Ďalšia darebácka charakteristika ČKS sa prejavuje v zmenách definície kultúrnych konceptov a potom používanie zmenených definícií na kritiku a ovládanie ľudí. Koncept „strany“ je jedným z takýchto príkladov. Od začiatku času boli po celom svete ustanovované strany. Iba komunistická strana uplatňuje moc mimo sféru kolektívu jej strany. Ak sa pripojíte k strane, bude ovládať všetky sféry vášho života, vrátane vášho svedomia, existencie a osobného života. Ak jej je daná politická moc, ČKS ovláda spoločnosť, vládu a štátny aparát. Diktuje všetky záležitosti, od dôležitých – ako napríklad kto by mal byť predsedom vlády alebo ministrom obrany, alebo aké budú predpisy a zákony, k malým, ako napríklad kde by človek mal bývať, s kým sa môže oženiť a koľko detí môže človek mať. ČKS si nahromadila všetky možné spôsoby riadenia.

ČKS sa v mene dialektiky snaží o úplné odstránenie holistického myslenia, schopnosti myslieť a ducha hľadania a filozofie. Hoci ČKS hovorí o „rozdeľovaní podľa podielu“ uskutočnil sa proces „dovolenia niektorým zbohatnúť skôr“ spolu s „rozdeľovaním podľa moci“. ČKS používa svoje rúško „srdečnej služby ľudu“, aby podviedla tých, ktorí veria týmto ideálom, čím im úplne vymýva mozog a ovláda ich, postupne ich meniac na poddajné nástroje, ktoré „slúžia celým srdcom strane“ a ktorí sa neodvážia zastať sa ľudu.

Strana darebákov s „čínskymi charakteristikami“

Používajúc princíp, ktorý si váži hodnoty Strany nad všetky ostatné, ČKS svojím zlým kultom poškodila čínsku spoločnosť, vytvoriac opravdivo odchýlenú bytosť v ľudskej spoločnosti. Táto bytosť sa líši od všetkých iných štátov, vlád alebo organizácií. Jej princípom je nemať žiaden princíp; nemá za svojím úsmevom žiadnu úprimnosť. Dobromyselní ľudia však nemôžu pochopiť ČKS. Na základe univerzálnych morálnych štandardov si nemôžu predstaviť, že taká ničomná jednotka by mohla reprezentovať krajinu. Používajúc výhovorku „čínskych charakteristík“ ČKS ustanovila samú seba medzi národmi vo svete. Čínske charakteristiky sa stali skratkou pre „darebácke charakteristiky ČKS“.

„Čínskymi charakteristikami“ bol čínsky ochromený kapitalizmus premenený na „socializmus“; „nezamestnanosť“ sa stala „čakaním na zamestnanie“; „prepustenie“ z práce sa stalo „bytím mimo službu“; „chudoba“ sa stala „úvodným štádiom socializmu“; ľudské práva a sloboda prejavu a vyznania sa oslabili na právo prežiť.

Darebáckosť uvalená na krajinu: Čínsky národ čelí bezprecedentnej morálnej kríze

Začiatkom 90-tych rokov sa v Číne hovorilo, že „som darebák, ale nikoho sa nebojím“. Toto je negatívny následok niekoľkých desiatok rokov darebáckej vlády ČKS – uvaliac darebáctvo na celý národ. Spolu s predstieranou prosperitou čínskej ekonomiky sa prudko znižuje morálka vo všetkých aspektoch spoločnosti.

Zástupcovia čínskeho ľudu počas zasadania Zjazdu ČĽR často hovoria o veciach „čestnosti a dôvery“. Na prijímacích pohovoroch na vysoké školy sa od študentov vyžaduje, aby napísali o čestnosti a dôvere. Toto je odraz obrovskej krízy spôsobenej nedostatkom čestnosti a dôvery a úpadkom morálky. Kríza, hoci neviditeľná, je všadeprítomná. Korupcia, sprenevera, falošné výrobky, podvod, morálny úpadok jednotlivcov a spoločnosti sú tiež častým zjavom. Medzi ľuďmi už neexistuje žiadna základná dôvera.

Nie je pre tých, ktorí vyhlasujú, že sú spokojní so zlepšeným štandardom života, základným záujmom stabilita ich života? Čo je najdôležitejším faktorom sociálnej stability? Je to morálka. Spoločnosť so zníženou morálkou nemôže už poskytovať bezpečnosť a istotu.

Dodnes ČKS potlačila takmer všetky tradičné náboženstvá a rozbortila tradičný systém hodnôt. Bezohľadný spôsob, ktorým si ČKS privlastňuje bohatstvo a podvádza ľudí odštartoval efekt v celej spoločnosti, premeniac spoločnosť na spoločnosť darebákov. ČKS, ktorá vládne pomocou darebákov, tiež v podstate potrebuje darebácku spoločnosť ako prostredie na prežitie. Preto sa ČKS pokúša zo všetkých síl, aby strhla ľudí nadol na svoju úroveň, pokúšajúc sa zmeniť čínskych ľudí do rôznej miery na darebákov. Takto darebácka povaha ČKS odstraňuje morálny základ, ktorý dlho podopieral čínskych ľudí.

Záver

„Je ľahšie zmeniť rieky a hory ako zmeniť svoju povahu.“ [15] História dokázala, že zakaždým, keď ČKS uvoľní svoj stisk a reťaze, nerobí to kvôli tomu, že má v úmysle pustiť ich. Po veľkom hladomore začiatkom 60-tych rokov ČKS prevzala politiku ekonomickej reformy [16] zameranú na obnovu poľnohospodárskej výroby, ale bez úmyslu zmeniť „otrocký“ stav čínskych roľníkov. Ekonomická reforma a liberalizácia v 80-tych rokoch nedonútila ČKS, aby sa nezahnila mäsiarskym nožom na svojich vlastných ľuďoch v roku 1989. V budúcnosti bude ČKS pokračovať v zmenách svojej tváre, ale nezmení svoju darebácku povahu.

Niektorí ľudia si môžu myslieť, že minulosť patrí minulosti a situácia sa zmenila a že terajšia ČKS nie je vtedajšou ČKS. Niektorí môžu byť spokojní s falošným zjavom, ktorí vidia a dokonca sa nesprávne nazdávajú, že ČKS sa zlepšila, reformuje sa, alebo chce spraviť opravy; preto neustále zabúdajú na minulosť. Všetko toto môže len dať skupine darebákov ČKS príležitosť na prežitie a ohrozenie ľudstva.

Všetky snahy ČKS smerujú k tomu, aby ľudia zabudli na minulosť. Všetky ľudské boje nás nútia pamätať si, čo sa stalo.

V skutočnosti je história ČKS históriou, ktorá poškodila pamäť ľudí, históriou, v ktorej deti nepoznajú opravdivé zážitky ich rodičov, históriou, v ktorej stovky miliónov bežných občanov žije a trpí v obrovských konfliktoch preklínajúc minulosť ČKS a držiac sa nádeje v súčasnosť ČKS.

Keď príznak komunizmu dosadol na ľudský svet, komunistická strana uvoľnila spodinu spoločnosti a použila vzburu chuligánov, aby sa zmocnila a ustanovila si politickú moc. Čo spravila, použitím vlády poškvrnenej krvou a tyranie, bolo ustanovenie si a udržiavanie si despotizmu vo forme „posadnutia stranou“. Použitím takzvanej ideológie „boja“ ktorý je proti prírode, nebeským zákonom, ľudskej povahe a vesmíru, ničí ľudské svedomie a dobrotu a ďalej ničí tradičnú civilizáciu a morálku. Použila krvavé masakra a nútené vymývanie mozgov, aby ustanovila zlý komunistický kult, vytvoriac duševne chorý národ, aby mohla nad krajinou vládnuť. Počas histórie ČKS tu boli obdobia násillia, keď červený teror dosiahol svoj vrchol a nepríjemné obdobia, keď ČKS len tak tak unikla svojej záhube. Zakaždým ČKS použila svoje darebácke správanie, aby sa z krízy vymotala, ale iba vošla do ďalšieho kola násillia, pokračujúc v podvádzaní čínskych ľudí.

Keď si ľudia uvedomia darebácku povahu ČKS a budú odolávať podvodom od jej falošných myšlienok, príde koniec ČKS a jej darebáckej povahe.

V porovnaní s 5.000 rokmi čínskej histórie prešlo 55 rokov vlády ČKS v okamihu. Predtým ako ČKS vznikla, Čína vytvorila najväčšiu civilizáciu v histórii ľudstva. ČKS sa

chopila príležitosti domácich problémov v Číne a zahraničnej invázie, aby spôsobila spúšť v Čínskom národe. Vzala desiatky miliónov životov, zničila bezpočet rodín a obetovala ekologické zdroje, od ktorých závisí prežitie Číny. Čo je však ešte ničivejšie je takmer úplné zničenie morálnych základov Číny a poprednej kultúrnej tradície.

Aká bude budúcnosť Číny? Akým smerom sa Čína poberie? Takéto vážne otázky sú príliš zložité, aby sa dali zhrnúť do niekoľkých slov. Jedna vec je však istá: Ak neprebehne rekonštrukcia morálky národa, neprebehne obnova vzťahov medzi ľuďmi a prírodou a medzi ľuďmi, nebom a zemou, ak tu nie je viera alebo kultúra pre pokojné spolužitie ľudí, bude pre čínsky národ nemožné mať svetlú budúcnosť.

Niekoľkými dekadami vymývania mozgov a útlaku ČKS nastolila svoj spôsob uvažovania a svoje štandardy pre dobré a zlé do hĺbky životov čínskych ľudí. Toto ich viedlo k tomu, aby prijali a do istej miery sa identifikovali sa s výmyslami ČKS, aby sa stali časťou jej falše, čím vytvorila ideologickú základňu pre svoju existenciu.

Odstrániť z našich životov zlé doktríny, ktoré nám vštepila ČKS, jasne vidieť zlú povahu ČKS a obnoviť našu ľudskú povahu a svedomie – toto je prvým dôležitým a nevyhnutným krokom na ceste napred k hladkému prechodu na spoločnosť bez ČKS.

Či po tejto ceste možno pevne a pokojne kráčať bude závisieť na zmenách, ktoré sa udejú v srdci každého čínskeho človeka. Hoci sa ČKS javí, akoby vlastnila všetky zdroje a nástroje moci, ak bude každý čínsky človek veriť v silu pravdy a chrániť našu morálku, zlý príznak ČKS stratí základ pre svoju existenciu. Všetky zdroje sa vrátia okamžite do rúk spravodlivosti a to bude čas, keď s uskutoční znovuzrodenie Číny.

Iba bez Čínskej Komunistickej strany bude nová Čína.

Iba bez Čínskej Komunistickej strany bude mať Čína nádej.

Bez Čínskej komunistickej strany spravodliví a dobrí čínski ľudia znova vybudujú historickú veľkoleposť Číny.

Poznámky:

[1] Podľa tradičného Konfuciovho zmýšľania cisári alebo králi vládnu na základe nebeského mandátu a aby im bola daná taká moc, ich morálne kvality musia zodpovedať ich vysokým zodpovednostiam. V Menciusovi možno tiež nájsť podobnú myšlienku. Vo verši „Kto dáva vládcom moc?“ Mencius hovorí, „Pochádza z neba,“ keď sa ho spýtali, kto dal cisárovi Shunovi pôdu a moc vládnuť. Myšlienku nebeského pôvodu moci možno tiež nájsť v západnej kresťanskej tradícii. Napríklad v biblii Rimana 13:1 (verzia kráľa Jakuba) človek zisťuje, že „Nechajte každú dušu pod vládou vyšších síl, pretože nie je sila okrem Boha: Moc, ktorá je, bola ustanovená Bohom.“

[2] Jedno centrum sa vzťahuje na ekonomický vývoj, pričom dva základné body sú: Udržovanie štyroch základných princípov (socialistická cesta, diktátorstvo proletariátu, vodcovstvo ČKS, Marxizmus-Leninizmus a Maove myšlienky) a pokračovanie v politike reforiem a otvárania sa.

[3] Údaje pochádzajú zo správy od agentúry Xingua, 4. marec 2004

[4] Mu je jednotka plochy používaná v Číne. 1 mu je 0.165 akra

[5] Údaje pochádzajú zo správy od agentúry Xingua, 29. február 2004. Eutrofizácia = nadbytok planktónu

[6] „Tri odmietané princípy“ sa vyskytli v minulosti. V roku 1979 Deng Xiaoping navrhol „Tri odmietané princípy“, aby povzbudil ľudí, aby povedali, čo si myslia. „Neoznačovanie, neútočenie a nezdôrazňovanie chýb“. Toto má pripomenúť ľuďom podobnosť s Maom, keď podobne povzbudil intelektuálov v 50-tych rokoch, a potom nasledovalo brutálne prenasledovanie tých, čo prehovorili. Teraz sa novo-navrhnuté „Tri odmietané princípy“ vzťahujú na „Rozvoj bez diskusie, napredovanie bez boja a pokrok bez spokojnosti so zaostávaním.“

[7] Základný článok 23 ústavy Hong Kongu bol navrhnutý v roku 2002 Hong Kongskou vládou pod tlakom z Pekingu. Tento článok predstavoval vážne narušenie slobody a ľudských práv v Hong Kongu, porušujúc politiku „jednej krajiny, dvoch systémov“, ktorú prisľúbila ČKS. Článok 23 vyvolal globálny odpor a nakoniec bol stiahnutý v roku 2003.

[8] Dong Cunrui umrel v 1949 počas vojny v Longhua v dnešnej provincii Hebei, keď niesol výbušniny na svojom tele, aby vyhodil do vzduchu pevnosť armády KMT. Huang Jiguang zomrel roku 1952 počas vojny v severnej Kórei, keď sa pokúsil zablokovať vlastným telom americký guľomet

[9] Liu Shaoqi, čínsky prezident v rokoch 1959 až 1968, bol považovaný za nástupcu Mao Zedonga. Počas kultúrnej revolúcie (1966-1976), bol stíhaný ako zradca, špión a odpadlík. Zomrel vo väzbe roku 1969, po krutom týraní od ČKS.

[10] CCTV (China Central Television) je vlastnená a priamo prevádzkovaná centrálnou vládou. Je hlavným vysielacím médiom v Číne.

[11] Tieto citované frázy sú všetko nadpisy piesní, ktoré boli napísané a spievané počas Maovej éry v 60 a začiatku 70-tych rokov.

[12] Mao raz povedal, že ak sa bojíme robenia chýb, ale chceme ich napraviť.

[13] Detailnú analýzu videozáznamu sebeupálenia môžete nájsť na nasledujúcej webstránke:

<http://www.clearharmony.net/articles/200109/1165.html>.

[14] Nadstavba v kontexte socialistickej teórie Marxa sa vzťahuje na spôsob interakcie medzi subjektivitou človeka a materiálnou látkou spoločnosti.

[15] Toto je čínske príslovie, ktoré potvrdzuje stálosť povahy človeka. Príslovie tiež možno preložiť ako „Líška môže zmeniť kožuch, nie však svoje správanie.“

[16] Politika ekonomickej reformy, známa ako plán „troch slobôd a jednej dohody“ (San Zi Yi Bao) navrhovaná Liu Shaoqi, vtedajším prezidentom Číny. Plán sľuboval pozemky na súkromné použitie, slobodný trh, podniky zodpovedné za svoje vlastné zisky a straty a určovanie odvodných kvót podľa domácnosti.